

Bahá'u'lláhs åndelige lære

Hver ny budbringer fra Gud markerer et vendepunkt i historien. Hver av dem har frigitt en frisk, åndelig impuls som stimulerer til personlig fornyelse og sosial fremgang. Bahá'u'lláhs åpenbaring og den åndelige impuls som den bringer, er av spesiell betydning fordi den faller sammen med menneskehetens modenhetsperiode.

DET FINNES BARE ÉN GUD, universets Skaper. I historiens løp har Gud åpenbart seg for menneskeheten gjennom en rekke guddommelige budbringere som hver har grunnlagt en stor religion. Budbringerne har inkludert Abraham, Krishna, Zoroaster, Moses, Buddha, Jesus og Muhammed. Denne rekken av guddommelige lærere gjenspeiler én enkelt, historisk "Guds plan" for å lære menneskene om Skaperen og for å utvikle menneskeslektens åndelige, intellektuelle og moralske evner. Målet har vært å forberede veien for en global og evig fremadskridende sivilisasjon. Kunnskap om Guds vilje for menneskeheten i vår tid ble åpenbart for litt over 100 år siden av Bahá'u'lláh, som er den foreløpig siste av disse guddommelige budbringerne.

Dette er kjernen i Bahá'u'lláhs lære om Gud, religion og menneskeheten. Bahá'íene gir ofte uttrykk for disse læresetningene ganske enkelt ved å snakke om Guds enhet, religionenes enhet og menneskehetens enhet. Enhet er til enhver tid det overordnede tema i bahá'í-læren. I teologisk terminologi viser den seg i forståelsen av at den ene Skaper har én enkelt plan for hele menneskeheten.

Til disse idéene knytter det seg en forståelse av at den menneskelige natur

i sitt innerste vesen er åndelig. Selv om mennesker har fysiske legemer, er kjernen i den enkeltes identitet definert av en usynlig, rasjonell og evigvarende sjel.

Sjelen gir liv til kroppen og gjør menneskene til noe annet enn dyr. Den vokser og utvikles gjennom individets forhold til Gud, slik han formidles av sine budbringere. Forholdet næres gjennom bønn, kunnskap om skriftene åpenbart av disse lærerne, kjærlighet til Gud, moralsk selvdisiplin og tjeneste for menneskeheten. Det er denne prosessen som gir livet mening.

Å dyrke sine åndelige sider har mange fordeler. For det første utvikler individet i stadig større grad de iboende egenskaper som danner grunnlaget for menneskelig lykke og sosial fremgang. Disse egenskapene omfatter tro, mot, kjærlighet, medfølelse, pålitelighet og ydmykhet. Etter hvert som disse egenskapene i stadig sterkere grad gjør seg gjeldende, gjør samfunnet som helhet fremskritt.

Åndelig utvikling fører også til at individet lever mer i tråd med Guds vilje og forberedes til livet etter dette. Sjelen lever videre etter at legemet dør og setter ut på en åndelig reise mot Gud gjennom mange "verdener" eller eksistensnivåer. Fremgang på denne reisen blir i tradisjonell terminologi sammenlignet med "himmelen". Hvis sjelen ikke utvikler seg, forblir den fjernt fra Gud. Dette er i tradisjonell kristen eller muslimsk terminologi "helvete".

Hver gang det kommer en ny budbringer fra Gud, representerer det et vendepunkt i historien. Hver av dem frigir en frisk, åndelig impuls som stimulerer til personlig fornyelse og sosial fremgang. Bahá'u'lláhs åpenbaring og den åndelige

"Hvilken plikt du enn har foreskrevet dine tjenere ... er bare et tegn på din nåde mot dem, så de kan bli i stand til å heve seg til det stade som er tildelt deres eget innerste vesen, stadet for kunnskap om deres eget selv."

— BAHÁ'U'LLÁH

◀ For bahá'íene er Báb's gravmæle det nest helligste sted i verden, et sted for bønn og meditasjon. Hageterrassene som nylig ble ferdigstilt i skrånningen av Karmelfjellet, byr på et særsyn av skjønnhet og harmoni, åndelige egenskaper som bahá'ier over hele verden holder kjære.

Fasten

De fleste religioner i verden fremhever faste som et middel til åndelig renselse. Hvert år avstår for eksempel muslimer fra mat og drikke mellom soloppgang og solnedgang i 28 dager i strekk. I Bibelen henvises det flere ganger til det å faste, både i Det gamle og Det nye testamente. Bahá'u'lláh oppfordrer bahá'íene til å avstå fra mat og drikke mellom soloppgang og solnedgang i 19 sammenhengende dager hvert år fra 2. til 20. mars. Denne perioden som ganske enkelt er kjent som "fasten", anses som en tid for dyp ettertanke i forbindelse med ens egen åndelige vekst. Bahá'íene anstrenger seg for å løsrive seg fra materielle behov og stå opp før soloppgang for å spise frokost og be. De som er syke er unntatt fra å faste, og det samme er gravide og ammende kvinner, personer under 15 og over 70 år, reisende og de som er involvert i krevende fysisk arbeid.

impuls som den bringer, er av spesiell betydning fordi den sammenfaller med menneskehetens modenhetsperiode.

Bahá'u'lláh forklarer at menneskeheten som helhet i dag har nådd et nytt stadium i sin kollektive eksistens, på samme måte som en ungdom som blir voksen. Oppnåelser på nye nivåer er nå mulig, og globale foretak som en gang ble ansett som umulige, kan nå gjennomføres. Slike foretak omfatter virkeligjøringen av verdensfred, oppnåelsen av sosial rettferdighet for alle og videreføringen av et harmonisk samspill mellom teknologi, utvikling, menneskelige verdier og miljøvern.

Det innerste vesen som ikke kan fattes

Det beste stedet å begynne utredningen om hvordan bahá'íer ser på forholdet mellom Gud, religion og menneskeheten, er med bahá'í-forståelsen av Gud. Og den forståelsen begynner med erkjennelsen av at Gud ikke kan fattes.

Bahá'u'lláh forklarte at Gud er skaperen av universet og dets absolutte hersker. Hans natur er ubegrenset, uendelig og allmechtig. Det er derfor umulig for dødelige menn og kvinner, med begrenset intellekt og begrensede evner,

▲ *For bahá'íene er hensikten med livet på jorda å tilegne seg åndelige egenskaper som kjærlighet, tro og selvoppofrelse. En viktig måte å trene sjelen på er å gjøre tjeneste, slik som i dette offentlige hageprosjektet i Bucuresti, Romania.*

direkte å forstå Guds virkelighet, hans motiver eller måten han fungerer på.

Selv om Guds innerste vesen ikke kan fattes, har han valgt å gjøre seg kjent for menneskeheten gjennom en rekke guddommelige budbringere.

Disse budbringerne har vært den eneste måten å kjenne Gud på, og de oppfatter grunnleggerne av de store verdensreligionene: Moses, Krishna, Zoroaster, Buddha, Kristus og Muhammed – for å nevne de som er best kjent. Bahá'íene tar også med andre budbringere i denne gruppen, som for eksempel Noah og Abraham.

Budbringerne er, slik Bahá'u'lláh uttrykker det, "Gudsmanifestasjoner". Manifestasjonene er perfekte speil for Guds egenskaper og hans fullkommenhet, en ren kanal som formidler Guds vilje for menneskeheten.

Denne idéen – at Gud har sendt en rekke budbringere for å utdanne men-

Bahá'í-synet på livet etter døden

Bahá'í-forståelsen av livet etter døden er en viktig del av læren om sjelens natur og hensikten med dette jordiske liv.

Bahá'u'lláh bekreftet at ethvert menneske har en egen, rasjonell sjel. I dette livet, sa han, har sjelen et forhold til det fysiske legemet som kan sammenlignes med solens forhold til jorden. Den bidrar med en underliggende livgivende kraft for legemet og er vårt egentlige selv.

Selv om den ikke kan oppdages med fysiske instrumenter, viser sjelen seg gjennom karakteregenskapene som vi forbinder med den enkelte person. Sjelen er brennpunktet for kjærlighet og medfølelse, for tro og mot og for andre slike "menneskelige" egenskaper som ikke kan forklares kun ut fra tanken om mennesket som et dyr eller som en avansert organisk maskin.

Sjelen dør ikke; den varer evig. Når det menneskelige legeme dør, blir sjelen befridd fra båndene til det fysiske legeme og den fysiske verden som omgir det, og fortsetter sin utvikling i de åndelige verdener. Bahá'íene forstår det slik at den åndelige verden er en tidløs og stedløs forlengelse av vårt eget univers – og ikke noe fysisk fjerntliggende sted.

Overgangen til det neste liv gir muligheten til å oppleve stor glede. Bahá'u'lláh sammenlignet døden med fødselsprosessen. Han forklarer: "Den neste verden er like så forskjellig fra

denne verden som denne er fra barnets verden mens det ennå er i mors liv."

Analogien til livmoren oppsummerer på mange måter bahá'í-synet på jordisk eksistens. På samme måte som livmoren utgjør et viktig sted for barnets første fysiske utvikling, danner den fysiske verden rammen for utviklingen av den enkelte sjel. Følgelig betrakter bahá'íene dette livet som et slags verksted hvor man kan utvikle og perfektionere de egenskaper som det vil bli behov for i det neste liv.

"Vit du i sannhet at hvis menneskets sjel har vandret på Guds veier, så vil den visselig vende tilbake og dra til Den Elskedes herlighet," skrev Bahá'u'lláh. "Ved Guds rettferdighet! Den skal nå en tilstand som ingen penn kan beskrive, ei heller noen tunge uttrykke."

I en siste analyse kan himmelen til dels betraktes som en tilstand av nærhet til Gud; helvete er en tilstand av fjernhet fra Gud. Hver tilstand er en naturlig følge av den enkeltes anstrengelser – eller mangel på anstrengelser – for å utvikle seg åndelig. Nøkkelen til åndelig fremgang er å følge den vei som Guds manifestasjoner har skissert.

Ut over dette forblir det neste livs egentlige natur et mysterium. "Sjelens beskaftenhet etter døden kan aldri beskrives," skrev Bahá'u'lláh.

▼ Bahá'í-terrassene i Haifa, Israel.

"Vit du for visst at sjelen etter sin adskillelse fra legemet vil fortsette å gjøre fremskritt inntil den når Guds nærvær, i en stilling og tilstand som hverken tidsaldres og århundrers gang eller denne verdens forandringer og tilfeldigheter kan endre."

— BAHÁ'U'LLÁH

Bønn og meditasjon

For bahá'íene er hensikten med livet å elske og kjenne Gud og utvikle seg åndelig. Bønn og meditasjon er viktige redskaper for åndelig utvikling.

Bahá'u'lláh selv skrev hundrevis av bønner. Det finnes bønner for allmenn bruk, helbredelse, åndelig vekst, prøvelser og vanskeligheter, ekteskap, samfunnsliv og menneskeheten.

Bahá'u'lláh har også bedt sine tilhengere om å velge en av tre "obligatoriske" bønner og fremsi den hver dag. Den korteste av disse bønnene består av tre setninger. Den sier mye om forholdet mellom Gud og menneskeheten:

Jeg bevitner, o min Gud, at du har skapt meg til å kjenne deg og tilbe deg. Jeg vitner i denne stund om min maktesløshet og om din styrke, om min fattigdom og

om din rikdom. Der er ingen annen Gud enn deg, hjelperen i fare, den selvbestående.

I begrepet "obligatorisk", slik det er brukt om disse bønnene, ligger det for bahá'íene en forståelse av at mennesker har visse åndelige forpliktelser overfor Gud. Bahá'u'lláh oppfordret også sine tilhengere til å tilbringe tid i meditasjon hver dag. Spesielt oppfordret han oss til, ved dagens slutt, å tenke over våre gjerninger og hvilken verdi de har. Bortsett fra dette gav ikke Bahá'u'lláh spesielle retningslinjer for meditasjon – som for eksempel å sitte med bena i kryss eller benytte spesielle pusteteknikker. Den enkelte står fritt til å velge sin egen meditasjonsform.

neskeheten – kalles "fremadskridende åpenbaring". En analogi er prosessen med skolegang. På samme måte som barn lærer enkle idéer på de lavere klassetrinn og blir gitt stadig mer kompleks kunnskap etter hvert som de beveger seg opp gjennom grunnskole, videregående skole og universitet, så "utdannes" menneskeheten av en rekke manifestasjoner. I enhver tidsalder er læresetningene fra Guds budbringere tilpasset nivået på vår kollektive modenhet og ikke budbringerens kunnskap.

Et dobbelt stade

Guds manifestasjoner har et dobbelt stade. På den ene side er de guddommelige vesener som på en perfekt måte gjenspeiler Guds vilje. På den annen side er de mennesker som er underlagt fødsel, sykdom, lidelse og død. Deres fysiske identitet er forskjellig, og de henvender seg til menneskeheten på ulike stadier i historien. Disse forskjellene fører til kulturelle særpreg for de enkelte religioner som noen ganger skjuler deres iboende enhet.

"Enhver profet som den allmektige og uforlignelige Skaper har aktet å sende til jordens folk, er betrodd et budskap og pålagt å handle på en måte som best ville imøtekomme behovene i den tidsalder da han fremstod," sa Bahá'u'lláh.

I sin kjerne har imidlertid det åndelige budskapet til alle Guds budbringere vært det samme. Hver av dem har understreket viktigheten av kjærlighet til Gud, lydighet overfor hans vilje og kjærlighet til menneskeheten. Selv om ordene har variert, har de alle undervist om "den gyldne regel" – at et individ skal behandle andre slik det

selv ønsker å bli behandlet.

"Vit du med visshet at alle Guds profeters innerste vesen er ett og det samme," skrev Bahá'u'lláh. "Deres enhet er absolutt. Gud, Skaperen sier: Det er ingen som helst forskjell mellom bærerene av mitt budskap..."

Gudsmanifestasjonene formidler Guds vilje til menneskeheten gjennom prosessen med guddommelig åpenbaring. Denne åpenbaringsprosessen er blitt nedtegnet i verdens store, hellige bøker – bøker som spenner fra Torahen til Koranen og som omfatter hinduistiske, buddhistiske, kristne og zoroastriske skrifter. Disse representerer menneskehetens nedtegnning av Guds åpenbarte Ord.

Bahá'u'lláh sier at Guds Ord er "hovednøkkelen" for hele verden. Bare det kan åpne det åndelige potensiale som ligger latent i hvert enkelt individ; bare det kan hjelpe oss til å utvikle vårt fulle potensiale. Uten Guds Ord ville menneskeheten forbli fanget av instinkter og kulturelle mønstre og være opptatt av egenskaper som forbindes med fysisk overlevelse. Det er ikke til å unngå at grådighet, selvishet, uærlighet, korrupsjon og lignende blir fremtredende i mangel av guddommelig veiledning.

For bahá'íene representerer i dag bøkene, tavlene og brevene ført i penen av Bahá'u'lláh en fornyelse av Guds Ord. Selv om de samsvarer med tidligere åpenbaringer og representerer "Guds uforanderlige tro, evig i fortiden, evig i fremtiden," inneholder Bahá'u'lláhs skrifter også nye sannheter om Guds vilje for menneskeheten i dag. ■

"Vit du med visshet at alle Guds profeters innerste vesen er ett og det samme."

— BAHÁ'U'LLÁH

“Guds uforanderlige tro”

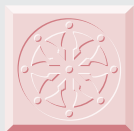
Når bahá'íer sier at det bare er én religion, mener de ikke at de ulike religiøse trossamfunn og organisasjoner er de samme. Det de tror, er at det bare finnes én religion, og at alle Guds budbringere i tur og orden har åpenbart dens natur. Sammen er verdens store religioner uttrykk for én enkelt guddommelig plan som stadig utfolder seg, “Guds uforanderlige tro, evig i fortiden, evig i fremtiden.”

Dette begrepet innebærer langt mer enn idéen om toleranse overfor andre trosretninger eller en sammensmeltning av religiøse idéer. For mens bahá'íene respekterer og ærer alle grunnleggerne av verdens store religioner og anerkjenner deres bidrag til menneskehetens fremgang, forstår de det også slik at alle tidligere religioner blir fullbyrdet ved Bahá'u'lláhs komme.

Slik det fremsettes i bahá'í-skriftene “opprettholder bahá'í-troen kompromissløst de evige sannheter” i religionene som er kommet før den og anerkjenner “bestemt og absolutt deres forfatteres guddommelige opprinnelse...” På samme tid må imidlertid bahá'í-troen “hilses som tidligere tidsaldres og århundres løfte og høyeste herlighet, som fullbyrdelsen av alle religionsordninger” i fortiden.

Bahá'íer med jødisk bakgrunn ærer i tråd med dette Moses for hans åpenbaring av de ti bud og for jødedommens bidrag til menneskehetens generelle forståelse av viktigheten av å adlyde moralsk lov. De ser også Bahá'u'lláh som tilsynkomst av den lovede “Herren, hærskaerenes Gud” som er kommet ned “med titusener av hellige” som lovet av Jesaia, og som er sendt for å lede veien slik at nasjonene kan “smelte sine sverd om til plogjern”.

Bahá'íer med buddhistisk bakgrunn ærer Buddha og verdsetter hans lære om løsrivelse, meditasjon og fred som har beriket verdens sivilisasjon i så stor grad. Videre forstår de det slik at Bahá'u'lláh oppfylder løftet om tilsynkomst av “en Buddha kalt Maitreya, en Buddha for universelt fellesskap” som ifølge buddhistiske tradisjoner vil bringe fred og opplysning for hele menneskeheten.

For bahá'íer med hinduistisk bakgrunn er hinduismens bidrag til menneskehetens forståelse av Gud som den altgjennomtrengende ypperste virkelighet og den menneskelige virkelighets åndelige natur, så absolutt anerkjent. De anser Bahá'u'lláh for å være den seneste inkarnasjonen av Krishna, den “Tiende Avatar” og den “Største Ånd,” som “når godheten svekkes” vender tilbake “i enhver tidsalder” for å “opprette rettferdighet” som lovet i Bhagavad-Gita.

For bahá'íer med kristen bakgrunn anses Kristi lære om kjærlighet, velgjerninger og tilgivelse som uvurderlige gaver fra Gud til menneskeheten. Det samme gjelder forbildet som Kristi liv utgjør, og hans offer. De forstår videre at Bahá'u'lláh oppfylder løftene om Kristi gjenkomst i “i sin Fars herlighet” for å bringe alle mennesker sammen slik at “det blir én hjord og én hyrde”.

Bahá'íer med muslimsk bakgrunn forstår det slik at det Muhammed forkynnte om lærdom, om å underkaste seg Guds vilje og om Guds enhet, har formet utviklingen av det menneskelige samfunn på dyptgripende måter. I Bahá'u'lláh ser de oppfyllelsen av Koranens løfte om “Guds Dag” og den “Store Kunngjøringen,” når “Gud” vil komme ned “tildekket av skyer”.

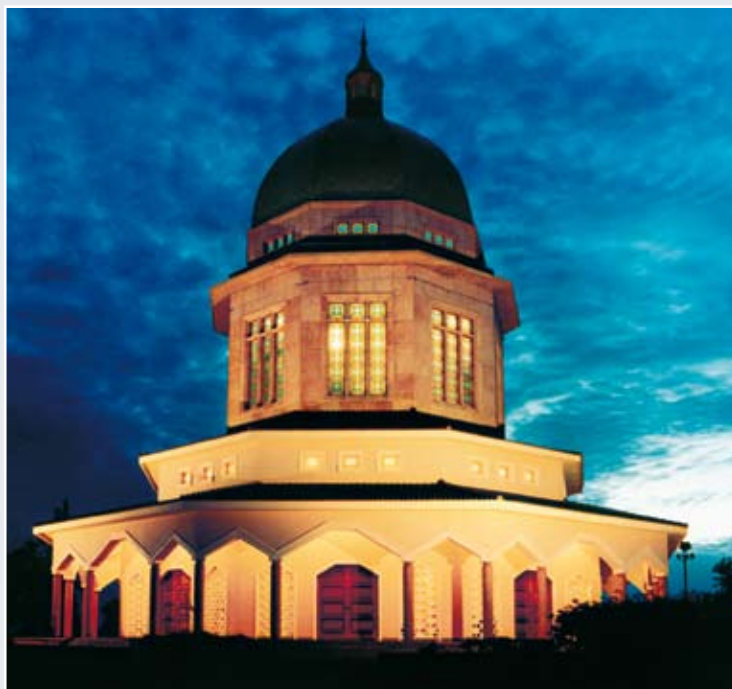
Bahá'íer forstår det også slik at den åndelige veiledningen som blir gitt i andre religioner inkludert jainismen, sikh-religionen, zoroastrismen og urfolksreligioner i Afrika, Amerika og Asia, på samme måte har bidratt til å gi menneskeheten opplæring om dens Skaper og å lære menneskene den beste måten å leve sine liv på.

“Alle Guds profeter, hans begunstigede, hans hellige og utvalgte budbringere bærer uten unntak hans navn og legemliggjør hans egenskaper.”

— BAHÁ'U'LLÁH

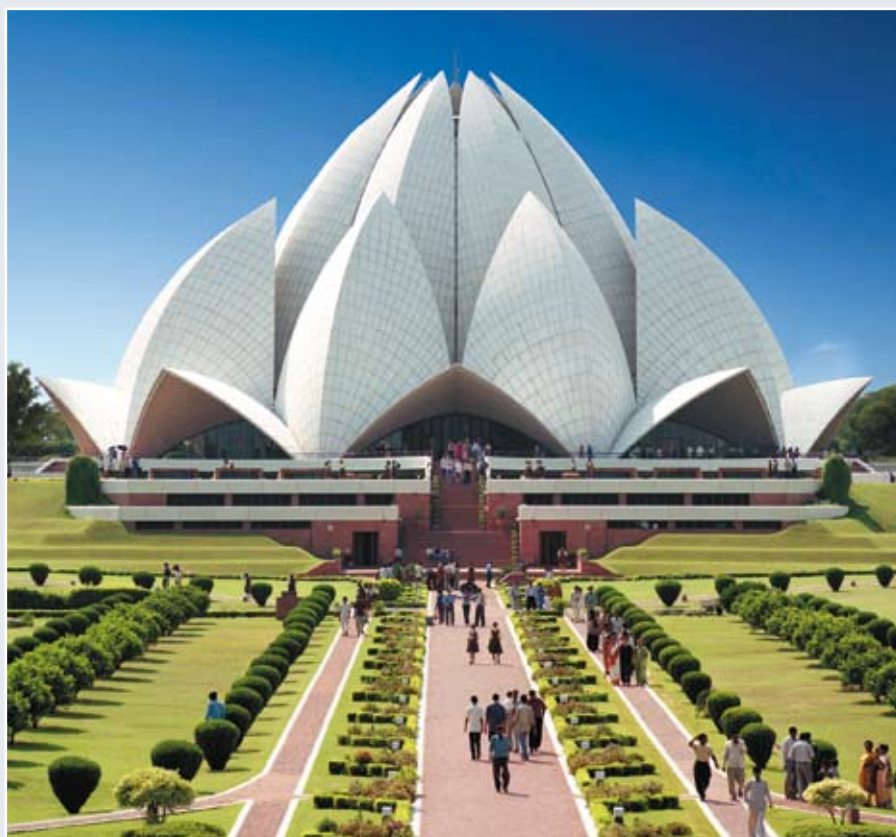
► *Kampala, Uganda*

▼ *Panama City, Panama*

▲ *Wilmette, Illinois, USA*

▲ *New Delhi, India*

Bahá'í-templer

Åndelige fyrtårn for menneskeheten

Som et samlingssted for bønn og meditasjon, er bahá'í-templene de religiøse bygningene som kommer nærmest kirkens, tempelets eller moskéens rolle. Samtidig er de også noe mer.

Som Bahá'u'lláh forutså, vil lokale templer en dag bli midtpunktet for et samfunns åndelige liv – og et uttrykk for dets humanitære omsorg.

Til nå er det bygd åtte templer – minst ett på hvert kontinent, som et tegn på troens globale fremgang. På det nåværende stadium av troens utvikling har bahá'íene konsentrert seg om å skape og utvikle samfunnslivets sosiale og åndelige institusjoner fremfor å reise fysiske bygninger i alle samfunn. Likevel står templene som er reist, som åndelige fyrtårn som kaller verden til en ny form for religiøs tilbedelse og liv.

Hvert tempel har sin bestemte utforming. Likevel er de tilpasset visse arkitektoniske krav som gir et forent uttrykk. Alle bahá'í-templene må ha ni sider og en kuppel i midten.

Det første tempelet ble bygd i Russland, i byen Asjkhabad i Sentral-Asia. Det sto ferdig rundt 1908 og tjente bahá'í-samfunnet frem til 1938 da den sovjetiske regjering konfiskerte tomten. Bygningen ble revet i 1962 etter å ha blitt ødelagt av et jordskjelv.

Tempelet i Asjkhabad var på mange måter forut for sin tid. Foruten å tjene som et åndelig senter for det voksende bahá'í-samfunnet i området, ble det et praktisk uttrykk for samfunnets humanitære idéer. I tilknytning til gudshuset var det flere hjelpetiltak, blant annet et sykehus, en skole og et herberge for reisende.

Det første bahá'í-tempelet i Vesten ble fullført i 1953 i Wilmette, Illinois, USA, ved Michigansjøen like nord for Chicago. Dets filigrannd og den spesielle utsmykningen kombinerer trekk fra arkitektoniske stilarter både i Østen og Vesten, og tempelet har i årenes løp tiltrukket seg millioner av besøkende. Andre bahá'í-templer er også bygd i Kampala, Uganda; i nærheten av Sydney, Australia; utenfor Frankfurt, Tyskland; med utsikt over Panama City, Panama og i Apia, Samoa. I nær fremtid planlegger bahá'íene å påbegynne byggingen av et tempel for Sør-Amerika i Santiago, Chile.

Det nyeste tempelet ble fullført i 1986 i New Delhi, India. Siden den tid har byggverket blitt tildelt en rekke arkitekturpriser og blitt omtalt i hundrevis av artikler i aviser, fagtidsskrifter og blader.

Dets form er inspirert av Lotusblomsten og består av 27 frittstående marmorkledte "blomsterblad" – samlet i grupper på tre slik at de danner ni sider.

Ni dører fører inn til en sal i midten med plass til 2 500 mennesker. Med sin vel førti meter høye, opplyste fasade ser det til tider ut som om bygningen svever i luften over sin hundre mål tomt ved utkanten av den indiske hovedstad.

På noen få, korte år har tempelet i New Delhi blitt en av verdens største attraksjoner og tiltrekker seg over to og en halv millioner besøkende årlig. På hinduistiske helligdager har det kommet så mange som 100 000 besøkende – så høyt verdsatt er bahá'í-tempelet av Indias folk, uansett hvilken religiøs bakgrunn de har.

Bahá'í-templer er åpne for folk fra alle religioner. De har ingen gudstjenester, ritualer eller presteskap.

Over hele verden har mer enn 120 tomter blitt avsatt til fremtidige templer. Til sist vil ethvert lokalt bahá'í-samfunn ha sitt eget tempel. På samme måte som det første i Asjkhabad, vil hvert av dem bli midtpunkt for samfunnslivet så vel som et senter for utdanning og for sosiale, vitenskapelige og humanitære tjenester.

▲ Frankfurt, Tyskland

▲ Sydney, Australia

▲ Apia, Samoa